

Uitspraak van de Geschillencommissie Bureau Krediet Registratie, nr. 18.11 d.d. 10 april 2018 te Amsterdam (prof. mr. J.J.C. Kabel, A.A.M. Beijersbergen van Henegouwen, mr. H.M. Patijn, mr. A.H. Beekhuizen).

1. Behandeling van het geschil

Partijen zijn overeengekomen dit geschil bij wege van bindend advies door de Commissie te laten beslechten, binnen de door het Reglement Geschillencommissie BKR (hierna: het Reglement) gestelde grenzen. De Commissie heeft kennis genomen van de door partijen overgelegde stukken en heeft de betrokkene en de deelnemer uitgenodigd voor een mondelinge behandeling van de klacht op 19 maart 2018 te Amsterdam.

Partijen hebben ter zitting hun standpunten (nader) toegelicht.

2. Standpunt van de betrokkene

De betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie in het Centraal Krediet Informatiesysteem (CKI) van een verzendhuis krediet met contractnummer ****710. De registratie wordt gekenmerkt door een achterstandsmelding (A) op 15 maart 2015 en een bijzonderheidscode 2 ((restant) vordering geheel opeisbaar) op 27 maart 2017. De overeenkomst staat in het CKI als nog niet beëindigd.

De betrokkene heeft zijn klacht als volgt toegelicht.

Betrokkene stelt dat zijn ex-vriendin verantwoordelijk is voor deze vordering. Er is fraude gepleegd met zijn gegevens. Betrokkene staat vanaf 2000 ingeschreven op een adres in Den Haag en de transacties zijn vanuit Hoogvliet Rotterdam gedaan. Het adres Hoogvliet Rotterdam op naam van de betrokkene dient te worden geschrapt uit CKI. Betrokkene heeft aangifte gedaan bij de politie. Het proces-verbaal van de aangifte bevindt zich bij de stukken.

Op het verweer van de deelnemer reageert de betrokkene met de mededeling dat het adres waar de vooraankondiging en de opeisingsbrief naar zijn verzonden, niet zijn adres is. De fraude is begonnen in de periode maart 2013 – 2 juli 2013 omdat zijn ex-vriendin toen is verhuisd. De bestellingen zijn geplaatst tot in het jaar 2014 aan het adres te Hoogvliet. Op het mutatieoverzicht staan bestellingen vanaf 2007 waar betrokkene niets van afweet. De bestellingen van mei 2007 tot december 2012 zijn nooit afgeleverd aan zijn adres te Den Haag. De bevestigingsmail van de adreswijziging heeft betrokkene ontvangen. Hij is daar niet op ingegaan omdat zijn ex-vriendin nooit een eigen emailadres heeft gehad. Dat het adres kon worden gewijzigd, was voor betrokkene een teken dat

ook de betalingsregeling gewijzigd kon worden. Het BSN-nummer dat de deelnemer noemt, is niet van betrokkene.

3. Standpunt van de deelnemer

De deelnemer beschikt niet meer over kopieën van de verzonden brieven. Wel stuurt zij standaardbrieven en een overzicht waaruit blijkt wanneer de brieven zijn verzonden en naar welk adres. Daaruit blijkt dat de vooraankondiging is verzonden op 9 maart 2015 (met een betalingstermijn van 7 dagen) en de opeising op 5 april 2015. De betrokkene doet aangifte van fraude over de periode 15 maart 2013 tot 2 juli 2013. De relatie tussen de deelnemer en betrokkene gaat echter terug tot 2007. Het ziet ernaar uit dat betrokkene in maart 2013 heeft gebroken met zijn partner en dat zij op het account van betrokkene spullen heeft besteld. Dit dient voor rekening en risico van betrokkene te komen. Dat kan de deelnemer niet worden tegengeworpen. De deelnemer heeft de adreswijziging per email aan betrokkene bevestigd. Het emailadres is nog steeds dezelfde. De deelnemer trekt de hele fraudeaangifte van betrokkene in twijfel. De klacht is ongegrond.

Op de reactie van de betrokkene reageert de deelnemer dat betrokkene kennelijk in zijn volle bewustzijn, zijn ex-partner in de gelegenheid heeft gesteld bestellingen op diens naam te doen. Dat is voor rekening en risico van betrokkene. Voorts heeft betrokkene niet gereageerd op de bevestiging van de deelnemer ten aanzien van diens adreswijziging. Ook dit feit is de deelnemer niet verwijtbaar. De deelnemer handhaaft haar standpunt.

4. Beoordeling van het geschil

Uit de stukken, de afgelegde verklaringen voor zover wederzijds erkend althans niet of onvoldoende betwist, is het volgende komen vast te staan.

De betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie in het CKI van een verzendhuis krediet met contractnummer ****710. De registratie wordt gekenmerkt door een A op 15 maart 2015 en een code 2 op 27 maart 2017. De overeenkomst staat in het CKI als nog niet beëindigd.

De betrokkene heeft zelf nimmer bestellingen gedaan bij het verzendhuis en nimmer bestellingen op zijn adres in Den Haag heeft ontvangen. Zijn ex-vriendin heeft misbruik gemaakt van zijn persoonsgegevens en op zijn naam de bestellingen geplaatst. De betrokkene heeft hiervan aangifte gedaan bij de politie. De betrokkene betwist de vordering van de deelnemer op hem.

Omdat de deelnemer niet over een adequate administratie beschikt – die is haar niet ter beschikking gesteld toen zij de vordering op betrokkene overnam – kan de procedure van het verzendhuis bij het aangaan van de relatie niet meer in kaart worden gebracht. Gebleken is wel dat op naam van betrokkene een contractuele relatie in de boeken van het verzendhuis is geadministreerd, maar dat daarbij gegevens geregistreerd staan die niet aan betrokkene toebehoren (adresgegevens, bankrekeningnummer, BSN-nummer). Aannemelijk is dat betrokkene zelf nooit bestellingen heeft gedaan, zelf geen goederen heeft ontvangen en dat hij nooit betalingen heeft verricht. Waarschijnlijk is dat de ex-partner van betrokkene de bestellingen heeft gedaan ook nadat de relatie was verbroken. Die bestellingen zijn op haar adres afgeleverd en door haar betaald, op het openstaande bedrag dat tot registratie heeft geleid na. Betrokkene erkent dat hij kort na het verbreken van de relatie, niet heeft gereageerd op een op zijn e-mailadres ingekomen melding van het verzendhuis dat er een adreswijziging had plaatsgehad maar hij verkeerde in de veronderstelling dat dat samenhang met het beëindigen van de relatie.

Zonder te willen treden in de vraag of de registratie technisch juist is (waarover verschillend kan worden gedacht), komt de Commissie op grond van de hiervoor weergegeven feiten en omstandigheden tot het oordeel dat de registratie in ieder geval disproportioneel is. Gebleken is dat het niet betrokkene is geweest die willens en wetens schulden is aangegaan, dat betrokkene niet op de hoogte was van de achterstallige betalingen op zijn naam en hij ook niet op het risico van registratie in het BKR is geweest. Met registratie van betrokkene is dus het belang dat andere deelnemers gewaarschuwd zijn voor iemand die eerder een wanbetaler was niet gediend nu hij niet is aan te merken als de persoon die in betalingsproblemen is geraakt. De A en de 2 moeten hierom worden geschrapt.

Voorts dient op het gegevensoverzicht van het BKR het onder “adres 1” genoemde adres [X, te Y] te worden verwijderd. Het onder “adres 2” genoemde adres is wel juist.

5. De beslissing

De Commissie, in aanmerking genomen de toepasselijke reglementen, beslist dat de klacht van de betrokkene gegrond is. De deelnemer dient binnen tien werkdagen na dagtekening van deze beslissing de A en code 2 te verwijderen. Voorts dient het adres [X te Y] op naam van betrokkene uit het CKI te worden verwijderd. De Commissie beslist voorts gezien de gegrondheid van de klacht, conform het bepaalde in artikel 9 lid 2 van het Reglement, tot terugbetaling van de door betrokkene betaalde bijdrage ad EUR 50.